

Sprawa C-408/22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

20 czerwca 2022 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Conseil d'État (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

14 czerwca 2022 r.

Strona wnosząca skargę kasacyjną:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (Francja)

Druga strona postępowania:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (rada stanu) [...]

[...]

[...][...]

MINISTRE DE L'ECONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
przeciwko Bricolage Investissement
France

Conseil d'État (rada stanu) [...]

[...]

[...]

[...]

Posiedzenie w dniu 1 czerwca 2022 r.

Postanowienie z dnia 14 czerwca 2022 r.

Uwzględniając następujące postępowanie:

Spółka akcyjna (SA) Bricolage Investissement France wniosła do tribunal administratif de Montreuil (sądu administracyjnego w Montreuil) o orzeczenie zwolnienia z wpłat na podatek dochodowy od osób prawnych i z dodatkowych składek na ten podatek, które uiściła za rok podatkowy zakończony w 2012 r., w wysokości 633 352 EUR.

Wyrokiem nr 1806737 z dnia 10 października 2019 r. sąd ten oddalił jej żądanie.

Wyrokiem nr 19VE04061 z dnia 19 października 2021 r. cour administrative d'appel de Versailles (administracyjny sąd apelacyjny w Wersalu) uchylił ten wyrok i uwzględnił żądanie spółki Bricolage Investissement France.

W skardze i replice, zarejestrowanych w dniach 19 listopada 2021 r. i 10 maja 2022 r. [...], ministre de l'économie, des finances et de la relance (minister gospodarki, finansów i odbudowy) wniósł do Conseil d'État o uchylenie tego wyroku.

Twierdzi, że cour administrative d'appel de Versailles błędnie zinterpretował przepisy art. 223 B code général des impôts (powszechnego kodeksu podatkowego, zwanego dalej „CGI”) oraz zakres wyroku C-386/14 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 2 września 2015 r. i nieprawidłowo zakwalifikował okoliczności faktyczne, orzekając, że spółka dominująca, która nie jest członkiem podatkowej grupy kapitałowej, może dokonać odliczenia od zysku podlegającego opodatkowaniu, bez włączania proporcjonalnej części kosztów i opłat, całości dywidend, objętych zakresem art. 216 tego kodeksu, otrzymanych od spółek zależnych mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Francja.

W odpowiedzi na skargę, zarejestrowanej w dniu 14 kwietnia 2022 r., spółka Bricolage Investissement France wnosi o oddalenie skargi [...]. Spółka twierdzi, że zarzuty podniesione w skardze są bezpodstawne.

[...]

Uwzględniając:

- Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
- code général des impôts (CGI) oraz livre des procédures fiscales (księgę postępowania podatkowego);
- wyrok TSUE z dnia 2 września 2015 r., Groupe Steria SCA (C-386/14);
- code de justice administrative (kodeks postępowania przed sądami administracyjnymi);

[...]

Biorąc pod uwagę następujące kwestie:

- 1 Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy przedłożonych sądowi rozstrzygającemu sprawę co do istoty wynika, że spółka Bricolage Investissement France, należąca w całości do grupy spółki akcyjnej Adeo, uzyskała w 2012 r. dywidendy od należącej w całości do niej polskiej spółki zależnej Leroy Merlin Polska i objęła je, dla celów ustalenia podatku dochodowego od osób prawnych należnego za rok podatkowy zakończony w 2012 r., systemem podatkowym dla spółek dominujących przewidzianym w art. 145 i 216 CGI. Zgodnie z przepisami art. 216 ust. 1 CGI odliczyła ona kwotę tych dywidend od jej zysku netto, z wyjątkiem proporcjonalnej części kosztów i opłat w wysokości 5%. W późniejszym zażaleniu spółka Bricolage Investissement France zwróciła się o możliwość skorzystania z odliczenia całości dywidend otrzymanych od polskiej spółki zależnej, bez włączania proporcjonalnej części kosztów i opłat. Po oddaleniu tego zażalenia zwróciła się do tribunal administratif de Montreuil o orzeczenie obniżenia jej zysku podlegającego opodatkowaniu za rok podatkowy zakończony w 2012 r. o kwotę tej proporcjonalnej części oraz zwrotu odpowiedniej wysokości podatku. Ministre de l'économie, des finances et de la relance wniósł skargę kasacyjną od wyroku z dnia 19 października 2021 r., w którym cour administrative d'appel de Versailles, po uchyleniu wyroku z dnia 10 października 2019 r., w drodze którego sąd administracyjny oddalił żądania tej spółki, przyznał jej zwolnienie z wpłat na podatek dochodowy od osób prawnych i z dodatkowych składek należnych za rok podatkowy zakończony w 2012 r. w wysokości neutralizacji proporcjonalnej części, która spółka ta włączyła do swojego zysku.
- 2 Artykuł 216 ust. I CGI stanowi, w brzmieniu mającym zastosowanie do sporu, że spółka dominująca może odliczyć od swojego łącznego zysku netto zyski netto z akcji i udziałów uprawniających do korzystania z systemu spółki dominującej uzyskane w roku podatkowym, po dokonaniu odpisu proporcjonalnej części kosztów i opłat ustalonej jednolicie na 5% łącznego przychodu z akcji i udziałów, włączając w to przyznaną ulgę podatkową. Zgodnie z art. 223 A CGI, w ówczesnym obowiązującym brzmieniu, dotyczącym warunków dostępu do systemu opodatkowania grup: *„Spółka może być sama podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych należnego od łącznego dochodu grupy podatkowej złożonej z niej samej i spółek, w których posiada ona co najmniej 95% kapitału w sposób ciągły w toku roku podatkowego, bezpośrednio lub za pośrednictwem spółek lub stałych zakładów należących do grupy [...]. / Członkami grupy mogą być jedynie spółki lub stałe zakłady, które udzieliły na to zgody i których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych na zasadach ogólnych lub na zasadach określonych w art. 214. [...]*”. Zgodnie z art. 223 B CGI, w mającym zastosowanie brzmieniu, który definiuje system opodatkowania grup: *„Łączny dochód jest określany przez spółkę dominującą poprzez zsumowanie dochodów każdej ze spółek grupy, określonych na zasadach ogólnych lub na zasadach określonych w art. 214. / Łączny dochód jest pomniejszany*

o proporcjonalną część kosztów i opłat związaną z zyskami z tytułu akcji i udziałów uzyskanymi przez spółkę grupy od innej spółki będącej członkiem grupy przez okres dłuższy niż jeden rok podatkowy oraz z zyskami z tytułu tych akcji i udziałów uzyskanymi przez spółkę grupy od spółki pośredniej, w odniesieniu do których spółka dominująca przedstawi dowód, że pochodzą one z zysków z akcji i udziałów wypłacanych przez spółkę będącą członkiem grupy przez okres dłuższy niż jeden rok podatkowy, która to spółka nie wykazała jeszcze korekt przeprowadzonych na podstawie niniejszego akapitu lub akapitu trzeciego [...]”.

- 3 Artykuł 49 TFUE stanowi: „*Ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane w ramach poniższych postanowień. Zakaz ten obejmuje również ograniczenia w tworzeniu agencji, oddziałów lub filii przez obywateli danego państwa członkowskiego, ustanowionych na terytorium innego państwa członkowskiego [...]*”.
- 4 W wyroku z dnia 2 września 2015 r. *Groupe Steria SCA* (C-386/14) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego dotyczącym zintegrowanego systemu podatkowego, które przyznały integrującej spółce dominującej neutralizację skutków włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat ryczałtowo określonej na 5% kwoty netto dywidend otrzymanych przez nią od spółek będących rezydentami objętych integracją, podczas gdy przepisy te odmawiają jej takiej neutralizacji dla dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne z siedzibą w innym państwie członkowskim, które gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji.
- 5 Minister twierdzi, że *cour administrative d’appel* naruszył prawo, orzekając, iż spółka *Bricolage Investissement France* ma podstawy, by twierdzić na poparcie swojego wniosku o obniżenie wymiaru podatku dochodowego od osób prawnych, który uiszcza za rok podatkowy zakończony w 2012 r., że art. 223 B CGI narusza swobodę przedsiębiorczości w zakresie, w jakim nie przewiduje on neutralizacji proporcjonalnej części kosztów i opłat podlegających włączeniu z tytułu zysków z akcji i udziałów w spółkach zależnych mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Francja, kwalifikujących się do systemu integracji podatkowej, poprzez uznanie w tym względzie za nieistotną okoliczności, że pomimo istnienia powiązań kapitałowych z innymi spółkami francuskimi pozwalających na utworzenie zintegrowanej grupy podatkowej ta spółka dominująca nie należy do takiej grupy.
- 6 Poważnych trudności związanych z wykładnią prawa Unii Europejskiej przysparza kwestia, czy art. 49 TFUE stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym zintegrowanego systemu podatkowego, które przyznają integrującej spółce dominującej neutralizację skutków włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat z tytułu dywidend otrzymanych przez nią od spółek będących rezydentami objętych integracją, jak również – dla celów

uwzględnienia wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 4 – z tytułu dywidend otrzymanych od jej spółek zależnych z siedzibą w innym państwie członkowskim, które gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji, jednak odmawiają takiej neutralizacji spółce dominującej będącej rezydentem, która pomimo istnienia powiązań kapitałowych z innymi podmiotami będącymi rezydentami, pozwalających na utworzenie zintegrowanej grupy podatkowej, nie wybrała przynależności do takiej grupy, z tytułu zarówno dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne będące rezydentami, jak i dywidend otrzymywanych od spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim, które spełniają kryteria objęcia integracją inne niż siedziba.

- 7 W związku z powyższym należy przedłożyć tę kwestię Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 akapit pierwszy lit. b) TFUE i do czasu wydania przez Trybunał orzeczenia zawiesić postępowanie w sprawie skargi wniesionej przez ministre de l'économie, des finances et de la relance.

POSTANAWIA:

Artykuł 1: Postępowanie w sprawie skargi wniesionej przez ministre de l'économie, des finances et de la relance zostaje zawieszono do czasu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w przedmiocie pytania, czy art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym zintegrowanego systemu podatkowego, które przyznają integrującej spółce dominującej neutralizację skutków włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat z tytułu dywidend otrzymanych przez nią od spółek będących rezydentami objętych integracją, jak również – dla celów uwzględnienia wyroku z dnia 2 września 2015 r. Groupe Steria SCA (C-386/14) – z tytułu dywidend otrzymanych od jej spółek zależnych z siedzibą w innym państwie członkowskim, które gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji, jednak odmawiają takiej neutralizacji spółce dominującej będącej rezydentem, która pomimo istnienia powiązań kapitałowych z innymi podmiotami będącymi rezydentami, pozwalających na utworzenie zintegrowanej grupy podatkowej, nie wybrała przynależności do takiej grupy, z tytułu zarówno dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne będące rezydentami, jak i dywidend otrzymywanych od spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim, które spełniają kryteria objęcia integracją inne niż siedziba.

[...] Wydane w dniu 14 czerwca 2022 r.

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

DOKUMENT ROBOCZY